

Πόσο μπορεί να μ' αγαπά ο Θεός! Η σπάνια iris hellenica (Σπύρος Δρόσος, γυμναστής)

/ [Πεμπουσσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Ήμασταν στον έβδομο και τελευταίο σταθμό μιας από τις περιηγήσεις που έκανα σε κάποιους καλούς φίλους, φέτος το Μάιο. Συγκεκριμένα, ήμασταν στην Παναγία του Βράχου, στον Κάτω Ταρσό Κορινθίας, τα οποία, όχι άδικα, έχουν χαρακτηριστεί ως τα «κορινθιακά Μετέωρα» (στη φωτογραφία που ακολουθεί, το προσκύνημα είναι εκεί που διακρίνεται ένας λευκός σταυρός, σε μια σπηλιά, στη βάση των βράχων -χειμωνιάτικη φωτογραφία μου, φυσικά).

Σε μια βόλτα μου, σε αρκετά απόκρημνο έδαφος, κάτω από τα επιβλητικά βράχια, διέκρινα κάποια μοβ σημάδια μέσα στο πράσινο, που δεν θύμιζαν κάποια από τα συνηθισμένα αγριολούλουδα, κυρίως λόγω του σχετικά μεγάλου μεγέθους τους. Με την υποψία ότι μπορεί να επρόκειτο για απλά σκουπίδια (τα οποία, πιστέψτε με, τα έχω συναντήσει στα πιο απόκρημνα και απίθανα σημεία της χώρας μας!), πλησίασα για να δω από πιο κοντά τι ακριβώς ήταν αυτό που έβλεπα.

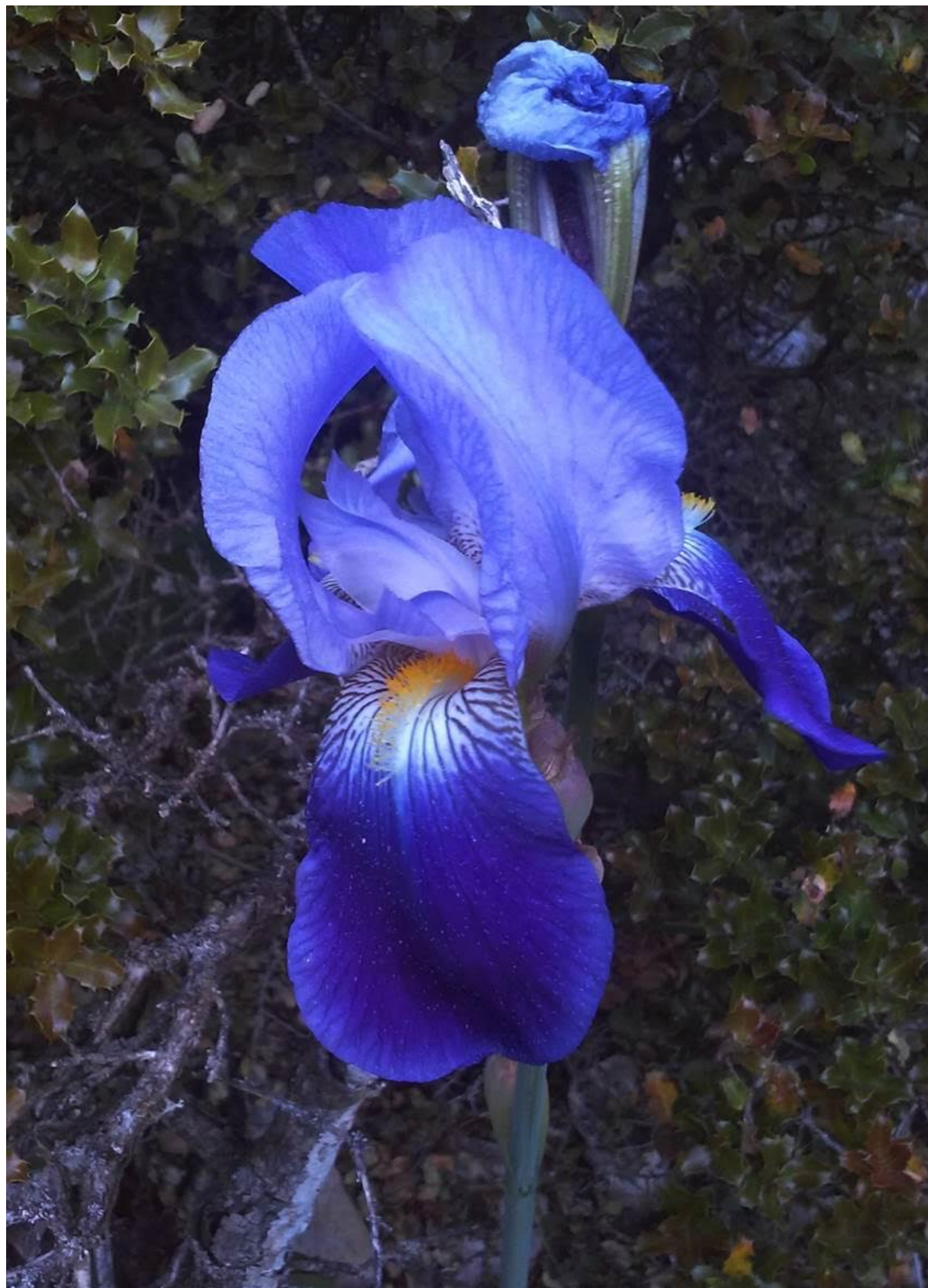
Αυτό που αντίκρισα με έκανε ν' αναφωνήσω: «Θεέ μου, πόσο μπορεί να μ' αγαπάς τον ανάξιο!». Εκεί, μπροστά μου, υπήρχε ένα **σπάνιο** όσο και πανέμορφο **αγριολούλουδο**, που υπάρχει **μόνο** στη βόρεια Πελοπόννησο και συγκεκριμένα **στα βουνά Σαϊτάς, Ζήρεια και Χελμός** (ανάμεσα σε Ζήρεια και Χελμό βρισκόμασταν) και το οποίο υπολογίζεται ότι αριθμεί γύρω στα χίλια φυτά όλα κι όλα!

Την **ίριδα iris hellenica!!!**

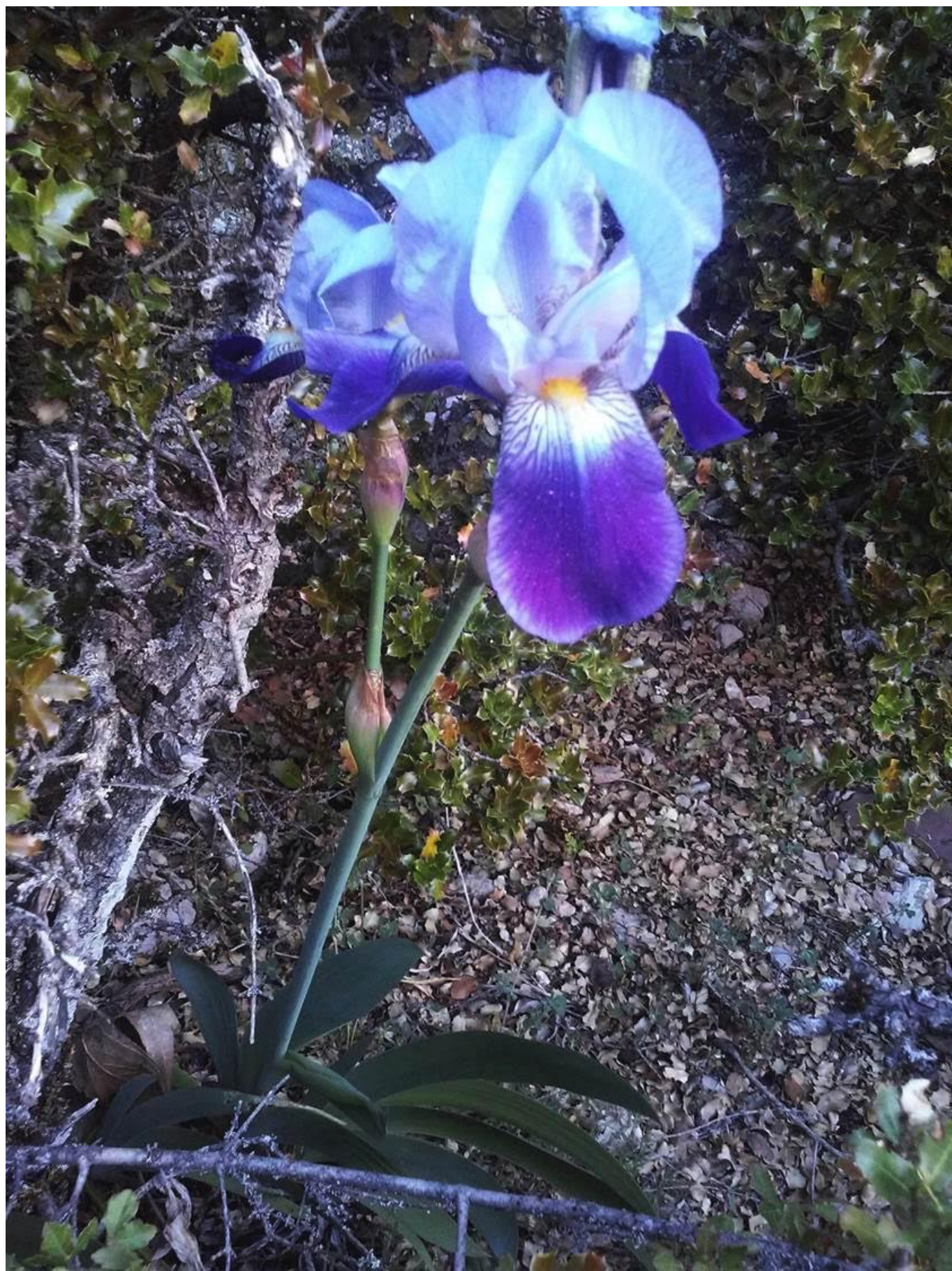
Αυτή η ίριδα, θεωρήθηκε κάποτε σαν ένας τύπος της iris germanica, όμως, πολύ σύντομα, έγινε αντιληπτό ότι ήταν ένα διαφορετικό και αρκετά σπάνιο είδος

ίριδας. Οι φωτογραφίες είναι τραβηγμένες με το κινητό μου και μόνο η μία είναι αρκετά καθαρή, λόγω των ανέμων που έπνεαν στην περιοχή και κουνούσαν το φυτό.

Η πρώτη είναι κοντινή και δείχνει μόνο το άνθος (αυτή είναι και η μόνη καθαρή - μπορείτε να υπολογίσετε το μέγεθος του άνθους από τα γειτονικά πουρναρόφυλλα):

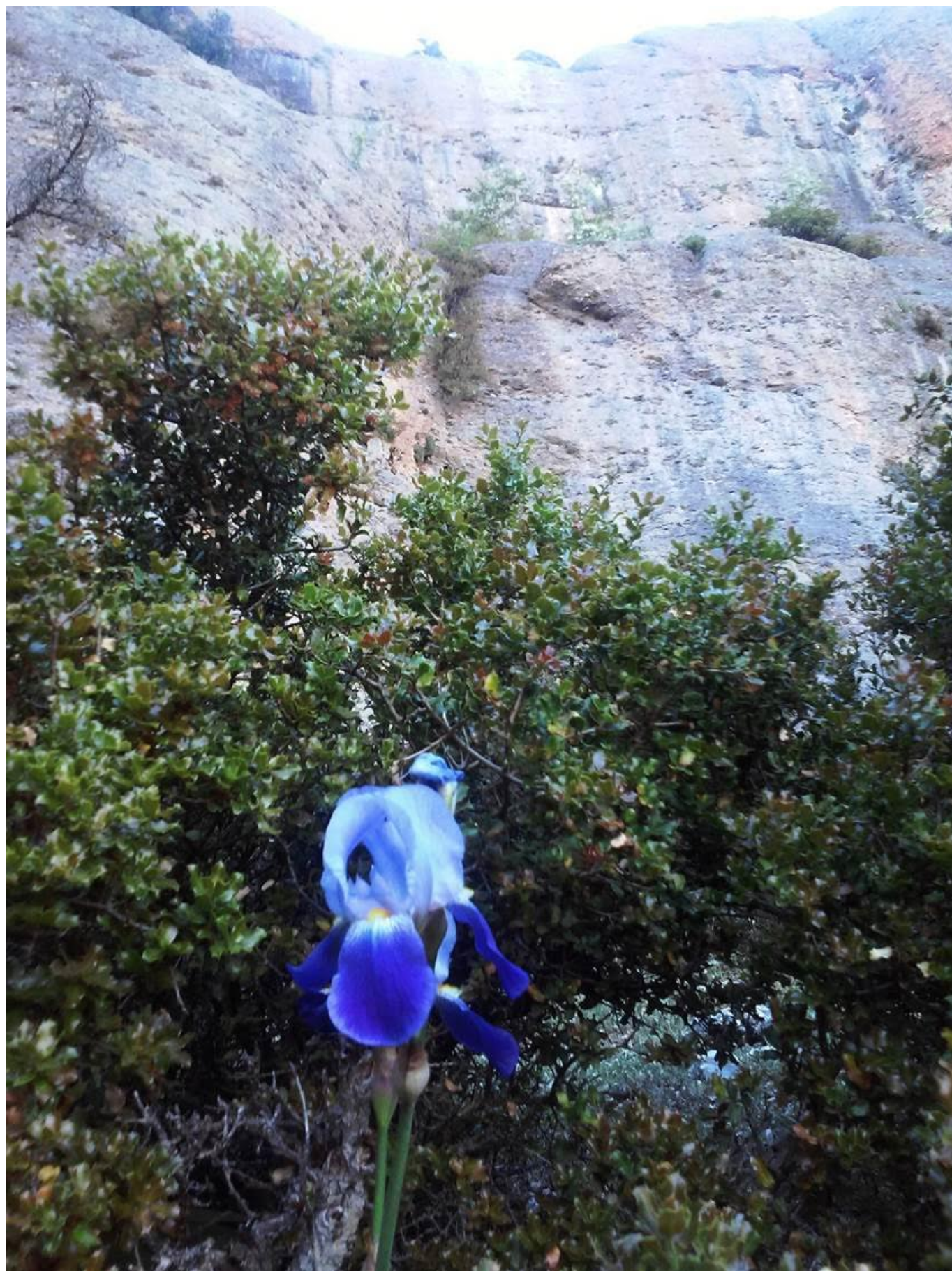

Η δεύτερη δείχνει όλο το φυτό (είναι φανερή η πρώτη της διαφορά από την *iris germanica*, που τα φύλλα της υψώνονται προς τα πάνω, ενώ εδώ απλώνονται πιο χαμηλά):

Τέλος, τράβηξα και μια τρίτη, στην οποία φαίνονται τα χαρακτηριστικά βράχια

της Παναγίας του Βράχου:

Σας παραθέτω και μια φωτογραφία μου της *iris germanica*, δίπλα στον Άγιο Σώζοντα, στο Λιμένι της Μάνης (εδώ φαίνεται και η δεύτερη διαφορά από την *iris hellenica*, που είναι το αρκετά μεγαλύτερο άνθος, κάτι που μπορείτε να καταλάβετε αν σκεφτείτε ότι τα αγκωνάρια, με τα οποία είναι κτισμένος ο φράχτης που βρίσκεται δίπλα της, δεν είναι ...χαλίκια!):

Το είδος *iris hellenica* ανήκει στα κινδυνεύοντα (βλ. <http://www.greekflora.gr/el/flowers/0876/Iris-hellenica> όπου θα δείτε και αρκετές φωτογραφίες του Σπύρου Αποστολόπουλου από τη Ζήρεια) και έχει καλλιεργηθεί **επιτυχώς** στο Βοτανικό Κήπο της Κοπεγχάγης, καθώς και στον κήπο του Μουσείου Φυσικής Ιστορίας Γουλανδρή, αλλά χωρίς άνθηση τη δεύτερη χρονιά εκεί, κάτι που φανερώνει την προτίμησή της στα ψυχρά κλίματα (βλ. https://en.wikipedia.org/wiki/Iris_hellenica , δυστυχώς στα Αγγλικά, στο κεφάλαιο cultivation).

Όπως και να' χει, **ο τρόπος** με τον οποίο βρέθηκα μπροστά σ' αυτό το όμορφο και σπάνιο φυτό, σε απόκρημνο έδαφος και έξω και πέρα από κάθε δρόμο ή μονοπάτι, νομίζω ότι **δικαιολογεί** τον τίτλο του μηνύματός μου ...